

כותרות ספר ויקרא

מאת דן בארי

(א-י) הקרבנות

קרבנות היחיד	(א-ז)
העולה	(א)
עולת הבקר: סמיכה, שחיטה, זריקה, הפשטה, ניתוח, רחיצה, הקטרה	(א,א-ט)
עולת הצאן	(א,י-יג)
עולת העוף: מליקה, מיצוי, הסרת המוראה, שיסוע, הקטרה	(א,יד-יז)
המנחה	(ב)
מנחת סולת	(ב,א-ג)
מנחת מאפה תנור: חלות, רקיקים. מנחת מחבת, מנחת מרחשת מעשי הכהן בהקרבת המנחה	(ב,ד-ז)
דינים כלליים על המנחות ושאר הקרבנות	(ב,ח-י)
מנחת ביכורים	(ב,יא-יג)
	(ב,יד-טז)
השלמים	(ג)
שלמים מן הבקר. הקטרת האימורים	(ג,א-ה)
שלמים מן הצאן: כבש. הקטרת האליה עם האימורים	(ג,ו-יא)
שלמים מן הצאן: עז. איסור אכילת חלב ודם	(ג,יב-יז)
חטאות פנימיות	(ד,א-כא)
חטאת כהן משיח: סמיכה, שחיטה, הבאת הדם לקודש, הזאה, נתינה על מזבח הקטורת, הקטרת אימורים, שריפה	(ד,א-יב)
חטאת הקהל (פר העלם דבר של ציבור)	(ד,יג-כא)
חטאות חיצוניות	(ד,כב-לה)
חטאת הנשיא: שעיר עזים זכר	(ד,כב-כו)
חטאת יחיד: שעירת עזים	(ד,כז-לא)
חטאת היחיד: כבש נקבה	(ד,לב-לה)
קרבן עולה ויורד	(ה,א-יב)
החטאים המחייבים הבאת חטאת מן הסוג עולה ויורד	(ה,א-ד)
העשיר מביא כבשה או שעירת עזים	(ה,ה-ו)
העני מביא שני תורים או שני בני יונה	(ה,ז-י)
העני ביותר מביא עשירית האיפה סולת	(ה,יא-יג)
האשם	(ה,יד-כו)
אשם מעילות: איל, תשלום המעילה והוספת חמישית	(ה,יד-טז)
אשם תלוי: איל	(ה,יז-יט)
אשם גולות: תשלום הגזל בתוספת חמישית, והבאת איל	(ה,כ-כו)
אכילת הקרבנות	(ו,א-ז,ה)
תורת העולה. תרומת הדשן. אש התמיד	(ו,א-ו)

תורת המנחה: קמיצה והקטרה, אכילת הנותר על ידי הכהנים. איסור חמץ	(ו, ז-יא)
קרבת אהרן: מנחת חביתין, בוקר וערב. איסור אכילתה	(ו, יב-טז)
תורת החטאת: קדש קדשים, מקום שחיטתה, אכילתה, מגעה בכלים	(ו, יז-כג)
תורת האשם: קדש קדשים, הקטרת האימורים, אכילתו	(ז, א-ז)
המגיע לכהנים: עור העולה, חלוקת המנחות	(ז, ח-י)

תורת השלמים	(ז, יא-לח)
שלמי תודה. חלות לחם חמץ. נאכל ביומו	(ז, יא-טו)
שלמי נדר ונדבה. שרפת הנותר. דין פיגול	(ז, טז-יח)
איסור אכילת הקרבנות בטומאה	(ז, יט-כא)
איסור אכילת חלב ודם	(ז, כב-כז)
דין התנופה, מתנות חזה ושוק לכהנים	(ז, כח-לו)
סיום לתורת הקרבנות	(ז, לז-לח)

תחילת עבודת הכהנים (ח-י)

המילואים	(ח)
הכנת מעשה המילואים. משה מקהיל את העדה	(ח, א-ה)
רחיצת אהרן והלבשתו	(ח, ו-ט)
משיחת המשכן וכליו. משיחת אהרן והלבשת בניו	(ח, י-יג)
הקרבת פר החטאת	(ח, יד-יז)
הקרבת איל העולה	(ח, יח-כא)

איל המילואים	(ח, כב-כד)
שחיטה ונתינת הדם על תנוך האזן ובהנות	(ח, כה-כט)
תנופה והקטרה של האמורים, החלות והשוק, תנופת החזה	(ח, ל-לו)
הזאת שמן המשחה והדם על אהרן ובניו. אכילת האיל. איסור יציאה בשבעת ימי המילואים	

היום השמיני	(ט-י)
ה' מצווה להביא קרבנות לקראת גילוי כבוד ה'	(ט, א-ו)
אהרן מקריב את עגל החטאת	(ט, ז-יא)
אהרן מקריב את העולה ושאר הקרבנות, מקטיר ומניף	(ט, יב-כא)
אהרן מברך את העם, נכנס עם משה לאהל. נראה כבוד ה'	(ט, כב-כד)

נדב ואביהוא מקריבים את זרה. אש יוצאת מלפני ה' והם מתים	(י, א-ג)
הוצאת הגופות. איסור לאהרן ולבניו להתאבל ולצאת מן המשכן	(י, ד-ז)
איסור שתיית יין לכהנים בתפקיד	(י, ח-יא)
משה מצווה על אהרן ועל בניו לאכול את מנותיהם	(י, יב-טו)
משה גוער בבני אהרן על שלא אכלו את החטאת. אהרן מצטדק	(י, טז-כ)

(יא-יז) טומאה וטהרה

איסורי מאכל. טומאות	(יא-יב)
החיה הנאכלת	(יא, א-כג)
החיה הנאכלת. איסור גמל, שפן, ארנבת וחזיר	(יא, א-ח)

כל אשר במים : איסור כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת העוף הטמא איסור שרץ העוף. התר הארבה	(יא, ט-יב) (יא, יג-יט) (יא, כ-כג)
הטומאות טומאת נבלה טומאת שמונה שרצים טומאת כלים ואוכלים אזהרות להשמר מן הטומאות. מעלת ישראל עם קדוש לה' סיכום	(יא, כד-יב, ח) (יא, כד-כח) (יא, כט-לא) (יא, לב-לח) (יא,לט-מה) (יא,מו-מז)
תורת היולדת : ימי טומאתה וטהרתה קרבת היולדת : כבש לעולה ובן יונה או תור לחטאת	(יב,א-ה) (יב,ו-ח)
תורת הצרעת מראות הצרעת סימני הצרעת : שיער לבן ומראה עמוק. ראיית הכהן ספק צרעת : אין מראה עמוק. שני הסגרים של שבעת ימים צרעת נושנת : מחיית בשר חי כולו הפך לבן	(יג, יד) (יג,א-יז) (יג,א-ג) (יג,ד-ח) (יג,ט-יא) (יג,יב-יז)
שאר נגעי האדם צרעת השחין : לבנה או לבנה אדמדמת, מראה שפל, שיער לבן צרעת המכווה : לבנה אדמדמת או לבנה, מראה עמוק, שיער לבן צרעת הנתק : מראה עמוק, שיער צהוב דק נגעים טהורים : בוהק, קרחת, גבחת צרעת בקרחת או בגבחת דין המצורע : פרימת בגדים, עטייה על שפם, קריאת "טמא", יציאה מן המחנה	(יג,יח-מו) (יג,יח-כג) (יג,כד-כח) (יג,כט-לז) (יג,לח-מא) (יג,מב-מד) (יג,מה-מו)
צרעת הבגד צרעת הבגד : ירקרק או אדמדם. ראייה, הסגרה, שרפה הסגר שני, כביסה או שרפה	(יג,מז-נט) (יג,מז-נב) (יג,נג-נט)
טהרת המצורע המצורע שנרפא נראה אל הכהן, ולוקח שתי צפרים, עץ ארז ואזוב ושני הכהן שוחט ציפור, וטובל את השנייה עם הצמחים בדם ושולח אותה ביום השביעי, המטהר מתגלח, מכבס בגדיו וטובל ביום השמיני, המיטהר מביא קרבנות. הכהן מקריב כבש לאשם הכהן לוקח מדם האשם ומן השמן ונותן על תנוך ובהונות המיטהר ומקריב החטאת והעולה	(יד,א-לב) (יד,א-ד) (יד,ה-ח) (יד,ט) (יד,י-יג) (יד,יד-כ)
קרבנות המיטהר אם דל הוא : כבש לאשם, שני תורים או שני בני יונה לעולה ולחטאת. סדר טהרתו	(יד,כא-כג) (יד,כד-לב)
נגעי הבתים הכהן רואה את הנגע אחרי פינוי הבית, ומסגירו 7 ימים	(יד,לג-נז) (יד,לג-לח)

אם פשה הנגע, מחלצים את האבנים ומחליפים אותן בטיח חדש	(יד,לט-מב)
צרעת ממארת: אם פרח הנגע, הכהן מטמא את הבית ונותצים אותו	(יד,מג-מז)
אם לא פשה הנגע, הכהן מטהר את הבית בשתי צפרים, ארז ואזוב	(יד,מח-נג)
חתימה לתורת הצרעת	(יד,נד-נז)

הזיבות (טו)

זב	(טו,א-יח)
טומאת הזב: משכב, משא, מגע	(טו,א-יב)
טהרת הזב: 7 ימי טהרה, טבילה במים חיים, 2 תורים או 2 בני יונה	(טו,יג-טו)
טומאת שכבת זרע	(טו,טז-יח)

הנידה והזבה	(טו,יט-לג)
טומאת הנידה: 7 ימים	(טו,יט-כד)
טומאת הזבה וטהרתה: 7 ימים, 2 תורים או 2 בני יונה	(טו,כה-ל)
אזהרה על הטומאה. חתימה	(טו,לא-לג)

טהרת המקדש (טז-יז)

עבודת יום הכיפורים	(יז)
אהרן לא יבוא אל פני הכפורת אלא בבגדי לבן ובפר, איל ושני שעירים	(טז,א-ה)
הקרבת פר החטאת. גורלות על השעירים, אחד לה' ואחד לעזאזל	(טז,ו-יא)
הקטרת קטורת דקה מבית לפרוכת: הענן יכסה את הכפורת	(טז,יב-יג)
דם הפר ודם השעיר והזאותיהם 7 פעמים. כיפור הקודש, האהל, המזבח	(טז,יד-יט)
סמיכה ווידוי על השעיר החי, ושילוחו המדברה ביד איש עתי	(טז,כ-כב)
החלפת הבגדים וטבילה, הקרבת העולות וחלב החטאת	(טז,כג-כה)
הטהרות המשלח. שריפת החטאות מחוץ למחנה. הטהרות השורף	(טז,כו-כח)
מצות ענוי הנפש ביום העשירי לחודש השביעי, בו יכפר הכהן המשיח על העם	(טז,כט-לד)

דיני אכילת בשר	(יז)
איסור שחיטה מחוץ למשכן, בעונש כרת, כדי שלא יזבחו לשעירים	(יז,א-ז)
איסור העלאת עולה או זבח מחוץ למשכן, בעונש כרת	(יז,ח-ט)
איסור אכילת דם, בעונש כרת. הדם הוא הנפש, לכפר על המזבח	(יז,י-יב)
מצוות כיסוי דם חיה ועוף, ואיסור אכילתו	(יז,יג-יד)
טומאת האוכל נבלה וטרפה	(יז,טו-טז)

יח-כז חוקת הקדושה

חיי קדושה (יח-כ)

אזהרה על העריות	(יח)
אזהרה לא לעשות כחוקי הגויים, ולעשות את משפטי ה'	(יח,א-ה)
רשימת העריות: הקרובות, נידה, אשת איש	(יח,ו-כ)
איסור העברת זרעו למולך. איסור משכב זכר ומשכב בהמה	(יח,כא-כג)
אזהרה לא להטמא בתועבות אלה, פן תקיא הארץ אותם	(יח,כד-ל)

קדושים תהיו	(יט, א-כ, ז)
מצווה להיות קדושים. יראת אם ואב, שבת, איסור אלילים	(יט, א-ד)
זביחת שלמים: אכילה ביומו ולמחרת. שריפת הנותר ביום השלישי	(יט, ה-ח)
מתנות עניים: פאה ולקט בשדה, עוללות ופרט בכרם	(יט, ט-י)
בין אדם לחברו: איסור גנבה, שקר, עושק, הלנת שכר, הכשלת עיוור,	(יט, יא-יח)
הטיית המשפט לדל ולגדול, רכילות, שנאה, נקמה. ציווי אהבת רעך	
איסור כלאיים ושעטנז	(יט, יט)
דין שפחה חרופה	(יט, כ-כב)
דין ערלה ונטע רבעי	(יט, כג-כה)
איסור הקפת פאה, השחתת זקן; שרט לנפש, כתובת קעקע, זנות,	(יט, כו-לב)
אובות. הדרת פני זקן	
איסור הונאת הגר ומצוות אהבתו	(יט, לג-לד)
דיוק המידות	(יט, לה-לו)
עונש הנותן מזרעו למולך: כרת	(כ, א-ה)
עונש הפונה אל האובות: כרת	(כ, א-ה)

העונש על העריות	(כ, ח-כא)
העונשים על קללת הורים ועל איסורי עריות	(כ, ח-כא)

עם קדוש לה'	(כ, כב-כז)
אם לא ילכו ישראל בחוקות הגוים, הם יירשו את הארץ	(כ, כב-כד)
על ישראל להבדיל בין הטמא לטהור, והם יהיו קדושים לה'	(כ, כה-כז)

קדושת הכהנים (כא-כב)

קדושת הכהנים	(כא)
אסור לכהן להטמא למתים, חוץ מלקרוביו. איסור קרחה, גילוח	(כא, א-ו)
ושרטת	
איסורי חיתון לכהן רגיל: זונה, חללה, גרושה. בת כהן שזנתה לשרפה	(כא, ז-ט)
הכהן הגדול: איסור אבלות לקרוביו. חובתו לשאת בתולה	(כא, י-טו)
מומי הכהנים. איסור עבודה לבעל מום. חלקו באכילת הקדשים	(כא, טז-כד)

אכילת הקרבנות	(כב)
כהן טמא האוכל מן הקדשים דינו כרת	(כב, א-ה)
הנוגע בטומאה צריך לטבול; הוא נטהר עם ביאת השמש	(כב, ו-ט)
אסור לזר לאכול מן הקדשים. עבד כהן ובתו כשהיא בביתו אוכלים	(כב, י-טז)
קודש	
איסור הקרבת בהמה בעלת מום. איסור סירוס בהמה	(כב, יז-כה)
ולד בהמה לא יוקרב אלא אחרי שבעת ימים. איסור הקרבת 'אותו	(כב, כו-כח)
ואת בנו'	
חובה לאכול את זבח התודה ביומו. איסור 'נותר'	(כב, כט-לג)

קדושת הזמנים (כג-כו, ב)

המועדים	(כג, א-כד, ט)
פתיחת פרק המועדים. איסור המלאכה בשבת	(כג, א-ג)
פסח ביום 14 לחודש הראשון בין הערביים. ביום החמש עשרה, וביום	(כג, ד-ח)
השביעי - מקרא קודש	
קרבת העומר: קצירה והנפה ממחרת השבת. כבש לעולה. איסור חדש	(כג, ט-יד)
ספירת העומר: שבע שבתות, ממחרת השבת.	(כג, טו-טז)

- (כג, יז-כא) בשבועות, שני הלחם, חמץ. 7 כבשים, פר, 2 אילים עולה. שער חטאת, 2 כבשים שלמים. הנפה. מקרא קודש
- (כג, כב) איסור לכלות את פאת השדה וללקט את הלקט
- (כג, כג-כה) זכרון תרועה באחד לחודש השביעי. מקרא קודש
- (כג, כו-לב) יום הכיפורים בעשירי לחודש השביעי. תענית, בעונש כרת. שבת שבתון
- (כג, לג-לט) חג הסוכות בחמישה-עשר לחודש השביעי.
- ביום הראשון וביום השמיני שבתון, עצרת
- (כג, מ-מא) מצווה לקחת ארבעה מינים ביום הראשון. שמחה שבעה ימים
- (כג, מב-מד) מצוות ישיבה בסוכה שבעת ימים לזכר יציאת מצרים
- (כד, א-ד) מצוות העלאת נר תמיד
- (כד, ה-ט) לחם הפנים: 12 חלות בשתי מערכות. לבונה. עריכה כל שבת. נאכל לכהנים
- (כד, י-כג) המקלל
- (כד, י-יב) בן איש מצרי רב עם ישראלי ומקלל את ה'. מניחים אותו במשמר
- (כד, יג-יד) ה' מצווה להוציא את המקלל חוץ למחנה ולרגום אותו
- (כד, טו-כב) ה' קובע עונש מוות לנוקב שם ה', למכה נפש אדם. פיצויים להורג בהמה, עין תחת עין לחובל. שויון המשפט בין גר לאזרח רגימת המקלל
- (כה, א-כג) שמיטה ויובל
- (כה, א-ז) שמיטה בשנה השביעית: איסור זריעה וזמירה, וקציר ספיחים
- (כה, ח-יג) היובל: ספירת שבע שבתות שנים, שופר תרועה ביום הכיפורים, דרור מכירת הקרקעות תיעשה לפי מספר התבואות עד היובל. פריון הארץ
- (כה, יד-יט) הברכה בשנה השישית תספיק עד הקציר בתשיעית. איסור מכירה לצמיתות
- (כה, כד-כו, ב) מכירה וגאולה
- (כה, כד-כח) גאולת הקרקע: הגואל יפדה את השדה מן הקונה. אם לא - יצא השדה ביובל
- (כה, כט-לד) גאולת בית מושב עיר חומה: שנה. בתי חצרים: כמו שדה. בתי הלויים - לעולם
- (כה, לה-לח) מצוות החזקת עני. איסור ריבית
- (כה, לט-מג) חיוב הוצאת עבד עברי ביובל. האיסור להעבידו בפרך
- (כה, מד-מו) דין עבד כנעני: ירושתם לעולם
- (כה, מז-נה) ישראלי הנמכר לגר תושב, חייב קרובו לגאול אותו, במספר השנים ליובל
- (כו, א-ב) איסור עשיית אלילים, מצבה. ציווי על שמירת השבת ויראת המקדש
- (כו, ג-מו) הברכה והקללה**
- (כו, ג-יג) הברכות
- (כו, ג-ח) אם ילכו ישראל בחוקי ה', יזכו לשפע תבואות ולביטחון
- (כו, ט-יג) ה' יפנה אליהם, ירבה אותם ויתהלך בתוכם

הקללות	(כו, יד-מו)
אם לא ישמעו ישראל לה', הוא יביא עליהם מחלות ופחד	(כו, יד-יז)
אם לא ישמעו, לא ירדו גשמים ולא יהיה יבול	(כו, יח-כ)
אם ילכו קרי, חית חשדה תשכל אותם	(כו, כא-כב)
אם לא ייוסרו, תבוא חרב, יהיה מצור ורעב	(כו, כג-כו)
אם לא ישמעו, יאכלו בשר בניהם, במותיהם ומקדשיהם יושמדו	(כו, כז-לב)
ה' יזרה את ישראל בגוים, הארץ תהיה שממה ותרצה את שבתותיה	(כו, לג-לה)
הנשואים החיים בגלות יחיו בפחד, וימקו בעוונם	(כו, לו-לט)
בגלות, ווידוי על העוונות	(כו, מ-מא)
ה' יזכור את בריתו עם האבות ועם הארץ, ואת יציאת מצרים	(כו, מב-מו)
ההקדשות	(כז)
ההקדש והערכתו	(כז, א-כה)
הקדש ערך אדם: מבן 20 עד 60, הזכר 50 שקל בשקל הקודש, הנקבה 30. בני 5-20, 10/20. בני חודש עד חמש, 3/5. בני 60 ומעלה, 10/15.	(כז, א-ח)
הקדש בהמה, איסור המרה, דין התמורה. הערכת בהמה טמאה. חומש	(כז, ט-יג)
הקדש ביתו: הערכת הכהן, הוספת חמישית אם הוא פודה	(כז, יד-טו)
הקדש שדה אחוזה: הערכה על פי השנים עד היובל. אין גאולה אחר היובל	(כז, טז-כא)
הקדש שדה מקנתו: חישוב המכסה עד היובל, אחר כך שב אל בעליו	(כז, כב-כה)
קדשים	(כז, כו-לד)
בכור בהמה לא יוקדש. של בהמה טמאה יפדה. החרם לא יגאל	(כז, כו-כט)
מעשר הפרי קודש, ומותר לפדותו בתוספת חמישית. מעשר בהמה לא יגאל	(כז, ל-לד)